

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

**Cartagena, Juan de
Coloniae Agrippinae, 1613**

Homilia Decimaseptima. Ostendimus aduersus impium hæresiarcham Nestorium, Virginem non solum Matrem Christi, sed pleno ore, Dei Genitricem, esse appellandam, in illa verba: Quod nascetur ex te ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](#)

*spiritu, per quem ardens mundi amorte-
petur, & terrenis cupiditatibus morimur,
hac significatur per signum Scorpionis,
cuius hac est natura, ut veneno suo cot-
eius, quem mordet, infrigidet, & mortem
inducat; unde, cum sol incipit hoc signum
ingredi, incipit etiam frigus in nostro he-
misphærio vigere. Nona, oratio humilis,
qua ex pharetra cordis diuinio amore ac-
censi ardentes sagittas ad diuinum cor
emittebat, adamussim sanè adumbrata
per signum Sagittarij. Decima, altissima
contemplatio rerum coelestium, quæ usque
ad conpectum Dei, & limpidiorem co-
gnitionem, quam fuerit Moysis, & Pauli
in raptu, illam euexit hæc satis, superque
significatur per signum Capricorni, nam
huiusmodi animal viu perpicacissimum
est; indeque Capra, græcè dicitur, à viden-
do, quia potentia virili in ea maximè vi-
get. Undecima, Pietas, de qua Diuus Pau-
lus: Corporalis exercitatio ad modicum tri-
li est, pietas autem ad omnia virilis est: hæc
quidem, cum animam ad multiplices
bonorum operum focos in lucem eden-
dos fecundet, concinnè satis prænota-
tur in signo Aquarij, cum aqueum ele-
mentum terram fecundet, & arbores
varios fructus producere faciat. Duode-
cima tandem stella, Deuotio fuit cum dul-
cissima lacrymarum effusione, in qua
iusta aueritur, & crecit, qua per signum
Pisces egregie figuratur, cum pisces non
nisi in aqua degere possit. His ergo om-
nibus virtutibus, tanquam fulgentissimis
syderibus, contexta fuit beatissimæ*

Virginis corona. Cui si thon-
nor, & gloria in secul-
la seculorum.

Amen.

HOMILIA XVII.

Ostendimus aduersus impum heret-
icarum Nestorium, Virginem non
solum Matrem Christi, sed pleno
ore, Dei Genitricem, esse appelle-
landam, in illa verba: Quod na-
scetur ex te sanctum, vocabitur
filius Dei: pariterq; deteguntur
calumniæ eiusdem Nestori, qui-
bus Catholicam hanc veritatem la-
bescere tentauit.

NTI QVVS ille ser-
pens aduersus veram
Christi carnem tot ve-
nenatos haeresim ha-
bitus per totam Euro-
pam effudit, ut si om-
nes recensendi mihi
essent, non posset absque ingenti graue-
lentia, superuacaneaque labore, necnon
piorum auditorum offensione præstari:
quare consulto, silentio præteriens dete-
standos errores, quos aduersus veram
Christi humanitatem, veramque Matris
erga illum maternitatem, in pte, ac pe-
tulerant confinxere Manichæi, Pro
clineanitæ, Cerdonianæ, Anabaptistæ,
Valentiniani, Ebionitæ, Eutychiani, nec
non Marcion, Marcis, Apollinaris, &
Apelles, Catholica duo dogmata isto-
rum omnium nefarios errores iugu-
lantia, inconcussa fide amplectenda, in
medium producam, sacrificisque eloquias, ac
sanctorum Patrum monumentis cōpro-
bablo. Primum est, B. Virginem propriæ
ac vere Matrem fuisse Christi Domini, ve-
potè quod ex propria substantia in homi-
nem genuerit. hoc palam confessi
sunt antiqui Vates; nam David dixit:
De ventre mariæ meæ, Deus meus es tu: & *Psalms 70.*
Iaías inquit: *Ecce Virgo concipiet, & pariet*
filium: &c. 11. *Egedetur virga de radice leſſe,* *Iaías 9.*
Uero filius (vel ut alijs legunt) gerumen, de radice

Sss

8586

Tertull. de vera Christi eius ascendet, ut enim Tertullianus explicat, per virgam de radice Iesle Mariam ex Davide, qui filius fuit Iesse, per florem vero, seu germen, Christum eius unigenitum intelligit: quare sicut germen de natura eiusdem virgult prorumpit, similemque naturae formam ab eo accipit, ita Maria, tanquam vera Christi Mater, veluti virga florem germinans, e sue carnis substantia hominem filium sibi similem procreavit. Sacri deinde Euangelista id ipsum contestantur aperiens, nam Lucas i. Elisabeth diuino spiritu afflata dixit: *Tunc hoc nabi, vi renias mater Domini mei ad me?* & eod. c. habetur: *Simeon dixit ad Mariam matrem eius:* & Angelus idem apud Matthaeum ait: *Accipe puerum, & matrem eius;* & alibi: *quod in ea natum est,* de Spiritu sancto est. Ioan. etiam inquit: *& erat mater Iesu ibi;* & alibi: *stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror maris eius.* D. Paul. ad Galat. *Misit Deus filium suum, factum ex muliere, factum sub lege.* Immò id ipsum non obsecutus mihi probare videntur verba illa Sapientis: *Sun quidem, & ego mortalis homo, similis omnibus, ex genere terreni illius, qui prior factus est, & in venire matris figuratus sum caro, ac tandem in sacra Scriptura nihil frequentius, quam Christum Dominum filium hominis, filium David, filium Abrahæ nominari, quod non ob aliam rationem verificatur, nisi quis per veram generationem ex Virgine matre ab illis originem duxit.* Neq; vero quidquam eneruat vim horum testimoniorum, quod etiam Joseph frequenter in Euangelica historia pater Christi appellerat, cum tamen non genuerit illum. Lucas enim ait: *Eran mirantes pater, & mater eius super his, quæ dicebantur: & iterum inquit: Cum induceret puerum Iesum parentes eius, ac tandem ibidem: Pater eius, & ego, dolentes quereramus te: hoc, inquam, non infirmat catholicam hanc veritatem, quin potius fortius eam stabiliter nam ad discrimen hoc explicantum inter Iosephum & Mariam explicè dixit Sanctus Lucas; putabatur filius Joseph: quod tamen de Virgine nullus protulit Euangelistaruu. deinde, quia de Iosepho nunquam dicitur genuisse Christum, secus vero de Maria, cum Angelus ei diceret: *Ecce concipes, & paries Luce,* filium, & D. Matth. asserat Ioseph virum Marie, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus: non dixit de quibus, sed de qua, ut sic ad generationem Christi Mariam admitteret, Iosephum excluderet. Patres etiam candem veritatem unanimi consensu frequentissime docent, quorum nonnulla contentus ero profiteri testimonia, cum omnia impossibile sit referre. Epiphanius ergo ait: *O Virgo sanctissima, quem latum in exercitus Angelorum in stuporem deduxisti.* Stupendum enim est miraculum in celis mulier amicta sole; stupendum miraculum in celis, mulier gestans lucem in vobis; stupendum miraculum in celis, alter thronus Cherubicus; stupendum miraculum in celis, mulieris filius, qui & ipsius, & scularum est pater; stupendum miraculum in celis thalamus Virginis habens filium Dei, Deum postumum Christum. B. vero Andreas Ierolymita, in hunc modum loquitur: *Ela Virgo mater sancta tellus, ex qua nours Adam ineffabili fictione formans nascitur seipso sanctum Dei firmamentum, quo totagenitus humana massa conservatur, & ex quo Christi corpus tanquam panis conficitur: est noua gloria arca, & viril aurea, quæ dulce mamma continet, atq; præstat est mirificum cuiuslibet, ex quo caelestis agriculta sua sine semine frumentum educit: est eximium templum, ex quo Deus sacerdos secundum ordinem Melchisedech egreditur: atq; ut semel absoluatur, est ardens, ipsique Moysi admirabilis rubus, quem diuini partus flama non adiungit.* Græcus auctor Hesychius presbyter Ierolymitanus, hec in idem argumentum eleganter scripsit: *Peperit, inquit, & vixerat non aperuit: concepit, & vuluum non corripit; eduxit infantem, & utrumque signatum reliquit, hec supeditata rvera, tamē patet in alio conferuerat: portabat puerum, pueri tamen patrem non agnoscet; mater effecta est, que minimè pionta fuit; nutrit hanc filium, & non inueniebat eam pater, deinde has venustas similitudines adducit: Ager frumentum.**

Lucas.**Lucas.****Matt. 1. 2.****Ioan. 2.****Ioan. 19.****Galat. 4.****Sapien. 7.****Lucas.****Ibid.****Ibid.****Lucas.**

etum edebat, & fructus carebat cultore; messis reddebat, que seme non accepit; curvabat fiumini, & fons quacumq; ex parte clausus erat, ut perficuum fieret te matre esse facta, & tamen non esse passam ea, que mulieribus accidunt. D. Ambros. similiter: Beatus Mari a viens, qui tantum Dominum coronauit: quando formauit; coronauit eum, quia hoc ipso quod ad omnium salutem eum conceperit & peperit, coronauit eius eterne pietatis imposuit, ut per fidem credentiam fieret annis viri caput Christi. &c. li. 10 Ep. 82. ait: Testabatur de cruce Christus, & inter matrem & discipulum diuidebat pietatis officia. In eundem lensem Cagliodot explicans illa verba: Vide Salomonem in diademate, quo coronauit eum mater sua: hoc scripsit: Considerate Christum pro nobis carne induit, quam carnem de carne Virginis maris assumptum, in qua mortis defluxit imperium; mater vero sua eum coronasse dicitur, quia Virgo Maria illi de sua carne carnis materia preebuit, in die desponsationis eius, hoc est, in tempore incarnationis, quando sibi Ecclesia coniunxit. Iam vero superiorib; duos inuidos Christi pugiles, eosq; veteres, lusinum, & Hippolytum adiungamus, qui doctrinam eandem non scriptis modis, sed & profuso sanguine cōprobabant. Prior in hunc modum docet: Filium hominis ipsum Christus dicebat, vel quianatus est de Virgine, oriunda à Davide, Iacobo, Isacco, Abrahamoque vel quia ipse Abram, etiam reliquorum deinceps pater est, ex quibus Maria ipsius exinde deducitur. Scimus enim patres filiarum, etiam liberorum patres esse, quos ille paruit. Altero vero, scilicet Hippolytus: Dic mihi (inquit) o beata Maria, quid erat, quod in tuo erat utero conceptum, & quid erat, quod a te in virginali matrice gestabatur sermo erat Dei primogenitus, a celis ad te descendens: homo primogenitus in utero formatus, ut primogenitus sermo Dei homini primogenito coniunctus ostenderetur.

Quod autem à perfidis Valentinianis affectur, Verbum per Mariam quasi per carnalem transiisse, neque tamen ex illa quidquam contraxisse, in hunc modum Origenes, vetus & ipse Theologus, cōf-

tavit: Sic verbum per Mariam penetrare turpe non duxit, nec ex ea aliquid sumere puduit: Orig. Dial. & in quem finem transire, nisi inde aliquid de Christo delibaret? si hominem non accepit ex Maria, bonum.

quomodo consistunt verba Apostoli: quomodo 1 Cor. 15.

moriuorum primogenitus erit? quomodo pri-

mitiae dormientium? tradit igitur hunc ca-

nonem Origenes: Non oportet aurem incli-

nare his, qui dicunt per Mariam, & non ex Ma-

ria Christum natum, quod Apostolus praesciens Galat. 4.

ait: cum autem venit plenitudo temporum, mis-

fit Deus filium suum factum ex muliere, factum

sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret.

Vides, quia non dixit factum per mulierem,

sed factum ex muliere. Hinc D. August. lib.

de fide, & symbolo: Detestandi etiam illi-

sum, qui Dominum nostrum Iesum Christum

matrem Mariam in terris habuisse negant: quoniam

illa differentia utrumque sexum, & masculi-

num, & femininum honor auerit, & ad curam

Dei pertinere monstrauerit, non solum quem

suscipit, sed etiam illum per quem suscepit, vi-

vum gignendo, nascendo de feminis. Hinc re-

Euseb. Emis. Et Eusebius Emissenus hom. i. de Natiu.

Domini, & eleganter dixit: Vbi sunt haeretici,

qui recenti errore decepti, & novo antiqui ser-

pentis dente percussi, dicere ausi sunt, carnem Do-

mini Salvatoris nihil habuisse de Maria? hoc

dicunt illi: Orientales haeretici, nihil illam

participasse de Matre; hic pestifer sensus Ori-

entales Ecclesias occupauit, nihil Christum de

nostra consanguinitate traxisse, sed per Virgi-

nis transfisse uterum quod per corpus alienum:

& quid egit illis nouem mensibus, intra ill-

lad materni corporis genitale secretum: illie-

riusque de eius medullis ratione operante col-

lectus, illuc natura fluidente compositus, illuc

per legitima nascendi spatia de carne carnis

incrementa mutuatus est. Quod si nihil at-

tractum erat de proprietate parentis materia,

quid opus erat longe hostiij mortalis iniuria?

Tandem ne in recensendis Patrum

testimonij multus sim, capita dumta-

xat reliquorum breuiter indicabo: docue-

runt enim eandem veritatem, Nazianze Naz. ora. 51.

nus orat. 51. Gregor. Nisilen. orat. de Na- Greg. Nisile-

tuit. Domin. D. Ildephonsus de virgin. D. Ildephons.

Mariae, Origines homil. i. ex collectis in Origenes.

B. Petr. Da-
mian.
Riccard.
Victor.

D. Thom.
Card. Caiet.
ibid. c. 2.2.
q. 15.4 & 4.
Caprol. 3.
12. d. 4.
Palud. ibid.
q. 2. in fin.
Marfil. q. 5.
art. 2.

Scot. & Ga-
briel. ibid.
q. vñica. &
Maior q. 3.
D. Damasc.
3. de fid. or-
shodox.

Eustoch. Pa-
pa epist. 1.
decret.

D. Dionys.
epist. ad Ca-
ium.

D. Bonau.

vnum, B. Petr. Damian. serm. de Natiu-
man. B. Virg. Riccard. Victoria, lib. 2. de Em-
manuele cap 25 ac reliqui omnes Catho-
lici factorum voluminum Interpretes.

Licet tamen ad hoc, ut B. Virgo esset
vera mater Christi, opus non esset ut acti-
ue concurredet ad eius generationem, sed
solum subministraret materiam necessaria-
riam ad foetus formationem, ut docet An-

gelicus Doctor 3. p. q. 32. art. 4. quem secu-
ti sunt grauissimi Theologi; Seraphicus
ibid. c. 2.2.
tamen D. Bonaventura, & alij graues
Auctores tradunt, B. Virginem effectiue
cooperatam fuisse cum Spiritu sancto ad
Christi Domini generationem: quam

fententiam probabilem etiam arbitror,
non in eo sensu, quo quidam moderni
Doctores illam accipiunt, nimurum vt B.
Virgo per virtutem actiuam feminis, a-
ctiuem produixerit Christum, cum minime
d. 5. ar. 2. q. 2 ille per feminalem rationem, sed ex pu-
D. Bonau. in rissimo Virginis sanguine fuerit genitus,
3. d. 4. ar. 2. vt Patres communis consensu tradunt; sed
quatenus Spiritus sanctus virtutem acti-
uam ei contulit ad concependum, & ge-
nerandum Christum Dominum, ut ex-
presse docuit D. Damascena. lib. 3 fidei: ex-
hibuit ergo B. Virgo cōcursus passuum,
& actuum ad Christi Domini conce-
pcionem; vnde licet ratione illius super-
naturalis actiuitatis, & quia modus con-
cipendi absolute fuit supernaturalis, vt
poterit sine opera viri, & Spiritu sancto co-
operante, & quia momento temporis su-
per totum ordinem naturae formatio-
lius corporis facta fuit, vt docuit Euti-
chianus Papa epist. i. decretali, & D. Dio-
nysius epist. ad Caium, B. Virgo dici pos-
sit mater supernaturalis, & miraculosa,

vt loquitur D. Bonaventura in 3. dist. 4. art. 2.
absolutè tamen loquendo etiam fuit ma-
ter naturalis Christi, quia naturale fuit
quod ipsa praestitit ei, communis scilicet
illa materia sanguinis, & cōcursus nec es-
farius, quem aliae matres subministrare,
& exhibere solent ad prolis formatio-
nem, quod luculenter satis docuisse mihi
videtur Angelus, dum in utero concepu-
tam Virginem prædixit: Concepies in utero,
ecce conceptionem naturalem, & cum

deinde Spiritu sancto cooperante id fa-
ciendum esse aperuit: Spiritus sanctus su-
perueniet in te: aperte satis conceptionis
supernaturalis iudicauit: vnde

D. Ambros. libr. de incarnat. filii Dei di-
xit: Multa secundum naturam venient, mul-
ta supra naturam fecit, secundum conditionem
enim natura in utero formatum est corpus,
sed supra naturam Virgo concepit, vt crederet,
quia Deus erat, qui innovabat naturam, &
bona erat, qui secundum naturam nascie-
bat ex homine. atque ex his colligit S. D. Bonau.
Bonavent. quod B. Virgo perfectioni mo-
do fuit Mater Christi, quia aliae femi-
nae sint matres fuorum filiorū; tum quia
perfectius, quia illæ omnes, concepit,
peperit, lactauit, educauit filium suum,
Spiritum sancto ad hæc omnia illam ob-
umbrante; tum quia subministravit filio plus materis, quia aliae matres; exhibuit
namq; ipsa sola totam materiam, quam
pater, & mater filiis communicate fo-
lente: vnde B. Anselm. lib. de excell. Virg.
cap. 3. ait: Amorem, quem pater, & mater
filii debent: filio suo debet haec felicissima ma-
ter: amorem etiam, quem debet qualibet filius
filio suo patri, & mari, ille filium vere Virgi-
nis debet soli mari.

Hæc omnia cum verissima sint, oportet rationem reddamus, quare Christus
Dominus nunquam legatur Virginem
Matrem suam appellasse; Ioh. enim 2.
mulierem illam appellauit: quid mibi? &
tibi est mulier? & cap. 19. Mulier, ecce filius
tuus; immò quod magis difficultatem au-
get, matrem illam negare yisus est, dum
quibusdam illi nunciantibus, quod ma-
ter eius adesse foris, exspectans eum,
ipse confestim respondit: Quis est mater Mea?
mea? Diuus Augustin. respondet in illo D. Aug.
loco Ioh. 2. non vocasse Christum illam n. 8. id. 14.
Matrem, vt indicaret illud miraculorum opus, quod B. Virgo ab eo postulabat, esse de
diuinæ virtutis, & non humanitatis pro-
prium, quam solam à matre suscepit. in
loco vero Ioh. 19. Nicolaus Lyranus tra-
dit,

vid. lxx. dit illum appellationem matris vitasse, ne
lxx. Virginem lacrymantem amplius, & am-
plius commoueret. Vel dicamus, quod
lxx. cum ipse solitus esset facere quae docebat,
lxx. iuxta illud: *cepit facere, & docere: certe*
cum nos docuisset: Nolite vocare vobis pa-
trem super terram, ideo ab appellatione
lxx. maris propter exemplum nostrum se ab-
stinebat. ad locum tandem Matthæi, que
lxx. d. Chrysost. est mater mea: Chrysostom. homil. 45. in
lxx. Aug. lib. de sancta Virgine &
lxx. Tertull. lib. de catne Christi, occurunt
lxx. pl. de dicentes, non negasse ibi Christum ma-
trem suam, sed illis verbis eos increpasse;
lxx. qui se concionantem importunè inter-
pellabant: deinde docuisse, propriè con-
sanguineos, non esse opus Dei omitten-
dum: & rursus: quorundam iactantiam
lxx. compescere voluisse, qui de Christi con-
sanguinitate gloriantur, ut signifi-
cetur, eam sine spirituali coniunctione cum
lxx. illo nihil prodesse, hanc verò per se solam
multum valere.

Alter Catholicum dogma est, B. Virginem confitendam esse Matrem non solam huius hominis Christi, sed Matrem, & Genitricem Dei, vt contra impiuum Nestorium difficiuit fuit in Cœilio Ephesino & Calcedonensi, & Synodo act. 4. & 7. & 11. & in 7. Synodo aet. etiam 4. & 7. & 11. & 12. in Concilio Lateranensi sub Martino I. cap. 3. Dicebat ergo impius Nestorius (vt ex Codice illius in Concilio Ephesino & 7. anno referatur) *Deum ex Christipara Virgi-
nem. La-
ne prodijisse, ex diuina Scriptura sumus edo-
cti: Deum verò ex ipsa genitum, nunquam
ab Maria edicti sumus: ac rursus: Nusquam diuina
Scriptura Deum ex Christi genitricē dicit na-
tum, sed Iesum Christum Dominum. refert
autem D. Cyrilus in epist. ad Achazium,
hunc ignem Nestorianæ heresios accen-
dit magis Dorotheum Episcopum, qui
ausus fuit palam effature: *Si quis dicit, ge-
nitricem Dei Mariam, anathema sit. Ve-
rum matris honor ab his nefariorum hosti-
bus violatus, a fido, ac dilecto filio suo a-
citer tandem vindicatus fuit, prouiden-
te diuino auxiliu, ut ducenti Episcopi,**

qui ad Ephesinum Concilium conuene-
rant, vnamini consensu, Spiritu sancto
afflante, proclamarent, *Mariam Dei Geni-
tricem*, pleno ore vocitandam. & quidem
licet ipse Nestorius videns se proper hoc
errorem nō solum à synodali conuentu
reiectum, ac omni dignitate Episcopali
priuatum, sed etiam a Cæsare proscriptum,
quartoque exilio mulctatum, in-
festa poena acerbitate illum acriter dis-
cruicante, fucata resipiscens speciem
præ se tulit, ac veluti priorem mutasset
sententiam, hoc modo fateri coepit: *Dicatur
etiam Dei genitrix Maria, & contentio-
nes tristes faceant.*

At licet verbis palinodiam recantare
videretur, re tamen ipsa errorem suū te-
nacissime retinebat, non aliter Dei geni-
tricem Mariam cōcedens, quam ad eum
modum, quo dicimus, formam aliquā
matrem esse Episcopi, non quia Episco-
pum concepit, sed quia genuit eum, qui
postea factus est Episcopus. concedebat
enim Nestorius, Virginem fuisse matrem
puri hominis, qui postquam conceptus
fuit in utero eius, postea factus est Deus.
Sed absit longe à Catholicis animis de-
testabilis hic error: in quo cumque nam-
que momento Virgo fuit Mater homi-
nis, fuit Mater & Dei: quia cum genera-
tio consistat formaliter in unitione ani-
mæ cum corpore, que sunt partes esen-
tiales hominis, & istæ in instanti conce-
ptionis essent prius ordine rationis unitæ
Verbo diuino, ut expressè docuit D. Thomas.
Mas 3. p. q. 6. art. 5. ad t. dicens: *Assumptio
parvam est prior via operationis intellectus,
non tempore: nusquam Virgo genuit hominem,
quoniam simul hominem Deum verum gigneret.*
Quam doctrinam Angelici Doctoris mihi aperte omnino necessariam esse ad
saluandam hanc Catholicam veritatem,
quod Virgo sit mater Dei, constanter re-
nebo: quia si prius natura vel intellectu,
quam Verbum diuinum esset unita car-
ni, & animæ, B. Virgo conceperet, tota
actio Virginis præintelligeretur terminata
ad humanitatem prius ordine ratio-

316

nis, quām esset assumpta; non ergo posset dici vera mater Dei, quia ad hoc idē valerer ordo rationis, vel naturae, quod tēporis: est autem manifestū, quod si Deus post totam illam actionem Virginis diſculpserit etiam per minimum tēpus uno-rem Verbi cum humanitate, reuera Virgo nō posset dici mater Dei: igitur etiam si prius natura conciperet hūc hominem, licet alioquin in posteriori natura fiat Deus, non dicitur genuisse Deum: oportet igitur ad veritatem hanc tuendam fateri cum D. Thoma prædicto loco, ordine executionis prius ratione carnem, & animam fuisse unitas Verbo, quām B. Virgo conciperet prolem, sic enim verē filius Dei fuit cōceptus, & genitus ab illa quia sicut agere, ita concipi, & generari proprium est suppositi, vnde insignis ille Vincentius Lyranensis, vt Nestorij doctrinam terunderer, eruditè dixit: *Virgo verissimè est Theotocos, id est, Dei Genitrix;* sed non eo modo, quo impia quādam heresis fabricauerit, que assert eam Dei matrem sola appellatione dicēdam, que cum scilicet pepererū hominem, qui postea factus est Deus: sicut dicimus: Presbyteri, aut Episcopi matrem, non iam Presbyterum, aut Episcopum pariendo, sed eum generādo hominem, qui postea Presbyter, vel Episcopus factus est; non ita, inquam, sancta Maria Theotocos, id est Deipara, sed ideo potius, quoniam iam in eius sacra vīvo sacrosanctum illud misterium perpetratum est, quod propter singularēm quandam atque unicam personam uirūtatem, sicut Verbum in carne caro, ita homo in Deo Deus est. confirmant hanc doctrinam SS. Partes, nam Damascenus in hunc modum loquitur: *Carnem anima rationali, atq; intellectuali animatam condidit, & eius hypostasis factum est; felicit, verbum diuinum; ac proinde simul vi caro exitit, simul quoque Dei Verbi caro exitit;* simul caro animata rationis atq; intelligentie pariceps. Similia eleganter docuit D. Fulgentius, cuius egregia verba sunt hæc: *Nec caro sine Verbi Dei uenitione potuit aliquatenus nullius viri coitu seminata in intimo vulnus virginale immagi, non est igitur aliquod*

interuallum temporis, & simandū inter concepta carnis initium, & concipiēdā maiestatis aduentum: quam doctrinam hi Patres hauserunt tūm ex variis locis sacrae Scripturæ, vt ex illo Lucæ 1. *Quod exte nascetur sanctum, vocabitur filius Dei:* & ex illo ad Rom. 1. *Factus est ex semine David secundum carnem:* & ad Galat. 4. *Factum ex muliere:* & ex verbis Elisabeth ad cap. 1. Lucæ *Vnde hoemib; ut veniat mater Domini mei ad me;* illa enim vox, Domini diuinam indicat personam, ut explesè testantur D. Damascen. lib. 3. de fide c. 12. D. Domè & D. Gregor. lib. 9. registri epist. 61. ex Cōcil. Ephesino L. can. 13. qui sumptus est Concil. & ex epist. Cyrilli ad Nestorium: *vbi hac p̄fessi, verba habentur: ideo Deum natum esse in Virgine, & conceptum, quia in utero Virginis, & in ipsa cōceptione hominis, Deus cari unitus est animale;* & in Concilio Francofurtensi, ad epist. ad Episcopos Hispaniæ circa finem, referuntur hæc verba ex Gregorio in epist. ad Quirinum: *Non prius in utero Virginis two concepta est, & postmodū dicitur uenit in carnem.* ac tandem Concilij Calcedonensis Patres, qui laudem patræ doctrinæ, & religionis maximam meruerunt, vt sensum, & spiritum Ecclesiæ nobis cōprobarent, vno velut ore proclamatunt: *Christus Deus est, sancta Maria Deipara tribatur: qui non sic capit, hereticum est: Nestori nos mitte foras.* Atque hinc est quod passim apud Patres reperimus Mariam Dei genitricem, & Deum verē natum ex Virgine: Ignatius enim in epist. ad Trallianos ait: *Verē genuit Maria corporis habens in se Deum habitantem;* verē natus est Deus Verbum ex Virgine vestitus corpore, verē natus ex vulva, qui corpus sibi fabricauit ex sanguinibus Virginis: & Diuus Augustinus. libr. contra serm. Arianiorum inquit: *Vnus Christus est, & Dei filius semper natura, & hominis filius, qui ex tempore conseruatur, sed vt ipsa assumptione crearetur,* & c. 28. acute, vt affloret, ad hoc propositū accommodat illud Psal. 21. *De venire matris mea Psal. 21. De meus es tu: de vētre quippe matris eius,* in quo

Lyran.lib.
cont. heret.
c. 21.

D. Damasc.
lib. 3. c. 2.

D. Fulg.lib.
de incarn.c.
3. in fine.

in quo hominem sumpsit, Deus eius est. D. Fulgentius hanc fidem regulam omnibus amplectendam hoc modo praescribit: Firmissime teneas, & nullatenus dubites, unum ex Trinitate personam, id est Deum filium, qui de natura patris solus natus est, & unius, eiusdemque naturae cum patre est, ipsius in plenitudine temporis secundum suscepionem formae seruili voluntarie in Virgine concepimus, & de Virgine natum, Verbum carnem factum, ipsum quoque esse, qui essentialiter natus est de Patre, & essentialiter concepimus est, natusque de Virgine, ipsiusque unum esse, & unius naturae cum Virgine, hactenus D. Fulgentius audiamus nunc. D. Damascenum, censuram suam his verbis texente: Iure optimo, & pro veritate Deiparam incotaminans non nominamus Mariam, hoc enim non men, omne dispensationis mysterium commendat; nam si Deipara est, que genuit, revera Deus est, qui ex ipsa genitus est, revera etiam homo: quomodo enim ex muliere genitus, natuque Deus est ante secula hypothesim habens, nisi homo factus est? si autem ipse, qui ex muliere natus est, Deus est, unus est profectus, qui ex Deo Patre natus est secundum divisionem, & sine initio substantia, & qui nouissimis temporibus, ex Virgine nata secundum initium habentem, & temporalem substantiam, id est humanam accedit D. Bernardus, qui pietate, & eruditate dixit: Quod nascetur ex te sancta, vocabitur filius Dei, id est, non solum quod de sinu Patris in uterino trahens obumbrabit tibi, sed etiam id quod de tua substantia sociabit, ex hoc iam vocabitur filius Dei, quemadmodum, & tu, qui a Patre est ante seculagenitus, tuus quoque amodo reputabitis filium; sic autem quod natus est ex ipso Patre, erit tuus, & quod nascetur ex te, erit eius, ut tamen non sint duo filii, sed unus, & licet aliud quidem ex te, aliud ex illo sit, iam non tanen cuiusvis suis, sed viriisque erit filius: ac tandem D. Epiphanius, qui Nestorij praecessit etatem, his verbis cohonestat Mariam: Santa Ma-

ria, Virgo Deipara, beatissima inter mulieres, D. Epiph. in que nun genusti eum, qui olim in Paradiiso nom. de lau. formauit Adam ex luto; in enim es Deipara, Virg. quem qua Verbum ex te incarnatum peperisti: Dei- vertit Pictus para existit, quia Deum verbum suscipiens in Carnatum peperisti: Deipara existit, que sola ris. Canonie. P. folius Dei unigenitum filium genuisti. Idem docuerunt ante Nestorium, Athanasius, Athanasius. Basilius, Gregorius Nazianzenus, Ioannes Chrysostomus, Origenes, Eusebius, Greg. Naz. quorum meminere Cytillus, Theodore Ioan. Chrys. tus, & Rusticus Diaconus, qui omnes fatentur B. Virginem genuisse Deum, ac Euseb. proinde veram Dei matrem esse; ex quo Cyril. in ep. ad Achaz. Theodo. lib. 4. heret. fabul. Rustic. Dia. con. cont. Cephalos. D. Cyril. epist. 1. sic enim loquitur: Christipara sanctam Virginem neutiquam dicimus, propterea quod ad tollendum Deipare vocabulum execratus Nestorius hoc nomen excogitauit. Aduerte tamen, minime Damascenum falsam putare Christifera nuncupationem, sed soli velle, quod grossante haeresi, maiori cautione opus erat, ne sub melle venenu propinaretur, subq; viridi herba anguis, hoc est, sub vera appellatione mortifera haeresis latiraret; nunc vero Nestoriano errore penitus abolito, licebit etiam Mariam non solum Deiparam, sed Christiparam appellare cum D. Cyrillo in epist. 1. D. Cyril. dicente: Sola inter ceteras matres sacra virgo Christipara simus, ac Deipara appellatur, & esse dignoscitur, quandoquidem una haec non merum hominem, ut cetera solent, sed Dei Patris verbum incarnatum; & hominem factum peperit.

Cate-

Categum. ut firmius hanc Catholicam
veritatem, quam in honorem Virginis
ad eō cedet constat, magis stabiliam, nō
possum non triplicem hereticorum ob-
jectionem penitus euertere. Aliunt enim
in primis Nestoriani, quod impossibile
sit, formam aliquam, antiquotem se-
parare, Deus ad eō antiquior est Maria, vt
ille ab ēterno, hac vero ex tempore sit.
Equidem quod nulli creaturæ conuenit,
magnō Dei miraculo Mariæ competit
antiquum nempē dierū, Verbum scilicet,
quod erat apud Deum, humana carnē in-
duere, no[n] suā naturā vi, sed singulari &
admirando diuini spiritus opificio, ita ta-
men, vt secunda in deitate persona id,
quod ante Mariam erat sibi propriū, re-
tinet; & rursus, quod non erat, id ex Ma-
ria, secundum Gabrieли promissum, allu-
met; vnde cum in instāti, in quo B. Vir-
go corpus humānū genuit, Verbum diu-
num ei vnitetur, recte potuit concipere,
& parere antiquoēm se: vnde Cassianus

Cassian.lib. 4. de incarn. Domini. egregiè dixit: Non solum antiquiorem se Ma-
ria peperit, sed & ipsum sui auctore, omnium
que progenitorem: facta est parentis parentis,
quia quam facile Deofuit, vt hominem nasci
faceret, tām facile fuit, vt ipse ex homine na-
sceretur. Secundo obiciebant Nestoria-
ni, quod si veraciter Virgo posset dici Ge-
nitrix Dei, posset etiam consequenter,
causa Dei, appellari, cum esse Genitricem
sit esse causam rei genitæ. Huic obiectio-
ni occurrimus, dicentes, quod licet Virgo
abfoliūtē dicatur genitrix, aut mater Dei,
non tamen causa, aut effectrix illius; quia
nomen genitricis aut matris determinat
naturam humanā, secundum quam Deus
processit ex Virgine: at creari, seu causari,
non magis determinat naturam, quam
suppositum, quod si Hæreticus adhuc in-
sist: licet ignis producat calorem in ho-
mine præexistenti, & ea ratione dicatur
produxisse calidum, vt sic, tamen non di-
citur producere hominem: ergo licet B.
Virgo dicatur genuisse Christum, quate-
nus homo est, non tamen dicetur genuis-
se Deum, nam quo ad hoc ita se habet ca-

lot ad hominem, qui præexistebat, sic
ut humanitas ad Deum præexistentem, &
sicut hic homo Christus, & Deus habent
communicationem idiomatum, ita &
hic homo, & hoc calidum: at non alia
ratione dicitur Virgo genuisse Deum,
nisi quia genuit Christum qui est Deus
ergo id non propriè, & absolutè dicitur
sicut licet ignis produixerit hoc calidum,
& hoc calidum sit homo, non ideo dicitur
produxisse hominem. Neganda est
hac consecratio, nam vno caloris cum
homine est accidentalis, vno autem hu-
manitatis cum Verbo est substantialis;
vnde calefactio tendit ad constitutendum
vnum per accidens, & ideo non denomi-
natur à termino substantiali, materiali-
tet se habente; generatio autem tendit
ad constitutendum vnum per se, & ter-
minatur ad ipsum suppositum, quod cum
sit Deus, absolutè dicitur generatio Dei.
Quod si vrges vltierius, quod passio
Christi dicitur passio Dei, & locutio Christi
dicitur locutio Dei, que reuera impor-
tant formas accidentales, & nihilominus
denominant terminum, aut principium
non solum formale, sed etiam materia-
le: igitur nullius momenti est differen-
tia signata inter actiones substantialis, &
accidentales; maximè quod etiam vno
animæ cum materia est substantialis, &
vno arboris alteri inserta, & tamen qui
facit tales uniones, nec dicitur facere ani-
mam, aut caudam esse arboris, cui fit in-
sertio, aut ipsius arboris insertio: igitur
quamvis B. Virgo dicatur Genitrix
Christi, non tamen Dei, quod est infinitum
verbum, vt loquitur D. Iacobus. Dicendū
est ad hoc, quod ex eo quod Deus, & hu-
manitas constituant vnum per se, inde
esse, vt omnes actiones, que à tali vno
per se procedunt, vel ad illud terminantur,
sue substantiales sue accidentales sint, v-
trumq; extrellum denominet: nec est simili-
tudo ratio de vniione animæ cum materia,
qua extrema illa non sunt apta ad deno-
minationem, quæ toti conuenit: nec etiā
est simile de arboribus insertis, quia tales
actiones

actiones supponunt partes, qua vniuntur iam substantialiter, & intrinsecce comple-
tas, & solum terminantur ad aliud com-
pletum, quod per earam coniunctio-
nem reiuitat: generatio autem terrena-
tur ad hoc, ut iuppositum, vel de nouo sit
in se, vel de nono sit complementum sub-
stantialis naturae sibi unitae; unde cum ge-
neratio Christi terminata sit ad iupposi-
tum diuinum Verbi, non secundum le-
preci, è, cum ilius sit in eternum, sed ad
ipsum, ut actualiter suppositans natu-
ram humanam, consequens est veracissi-
me dici, Deum esse genitum ex Maria, &
iliam Dei genitricem esse, vno vero ani-
me cum materia non efficit, vnamma-
sit materia, vel homo sit aliqua pars.
Tandem obinciebant, ut auctor esset Diaus

D. Thos. 3. p. Thomas, idem Nestoriani, nunquam in
18. 2. 4. laeta Scriptura legi B. Virginem matrem
aut genitricem Dei appellati, sed Ma-
trimonii, aut matrem pueri, ut habe-
tur Matth. 1. sed huic obiectioni non alia-
censu responseo exhibetur, quam à
D. Thoma præcitato loco traditam in
haec verba: *Licet non inueniatur expresse in
scriptura dictum, quod B. Virgo sit Mater Dei,
inuenitur tamen expresse in scriptura, quod Ie-
sus Christus est versus Deus, ut patet i. Ioannis
viii. 46. & quod B. Virgo est mater Iesu Christi,
ut patet Matth. 1. unde sequitur ex neces-
itate ex verbis scripture, quod sit mater Dei.*
dicitur etiam ad Rom. 9. quod ex Iudeo est se-
cundum carnem Christum, qui est super omnia
Deus benedictus in secula; non autem est ex
Iudeo, nisi mediane B. Virginem, unde ille qui
est super omnia Deus benedictus in secula, est
veranus ex B. Virginem, sicut ex sua
Matre: cui sit honor, & gloria
in secula seculorum.

Amen.

HOMILIA XVIII.

Quam magna ac præcellens sit dignitas
matris Dei, tum Sanctorum Pa-
trum testimonis, tum variis animis
conceptionibus aperitur.

INTER stupeanda illa Dei
opera, quæ omnipotentiæ
eius sublimius esserunt, il-
lud semper in magnam ad-
mirationem me rapuit, quod
Virginem ad ecclissimam vngeniti filii
sui matris dignitatem euexerit. non diffi-
cile mirabile quidem fuisse olim, cente-
narium lenem ex nonagenaria, ac sterili
anu generare, rubum flammis ardente *Exod. 3.*
non comburi, virgam, in serpentem com- *Exod. 4.*
mutari, aquas in sanguinem conuerti, *Exod. 7.*
manum extra sinus prolatam lepra can- *Ibid.*
descere, solem apud Aegyptios tenebre- *Psal. 113.*
scere, & apud iudeam splendere, mare *Ibid.*
videte Israelem, & fugere ab eo, Cœlum *Exod. 15.*
pluere panem Angelorum, rupes in fon. *Num. 17.*
tes aquarum scaturire, testacea vala riuos *Iosue 4.*
olei sudare, ligno amaras aquas dulces
reddi, in cultam ac aridam virgam flo-
rete & germinate; aquas Iordanis diuidi ut *Iosue 10.*
filii Israel sicco pede transirent, & mox in
vnum coire, ut Aegyptios submergerent, *4 Reg. 20.*
solem in medio sui curvis sistere, ut bel-
lanti losue longiorum redderet dicim, &
eundem decem gradibus retrocedere *Iud. 15.*
port Ezechiae maxillam asini velut fon. *4 Reg. 6.*
tem aquarum effundere, ferrum velut pa- *Dan. 3.*
licam in aqua supernatare, suauem auram
in medio flammatum perfusare, quæ tres *Ier. 31.*
pueros refrigerabat. Verum hæc omnia
mirabilia, longe antecellit, quod Maria
Virgo sit Mater Dei: ob id enim adeo stu-
pebat ieremias, ut diceret: *Nouum fecit De-
minus super terram: famina circumdabit vi-
rum. quid quæ nouum magis, quæ
quod integrima Virgo manens peperi-
xit viuum, ita illa protulit solem, filia cō-*

Ttt cepere